

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17242/2023
30.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Марије Терзић, др Илије Зиндовића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/23 од 07.02.2023. године, у седници одржаној 30.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/23 од 07.02.2023. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 405/23 од 07.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 5013/21 од 19.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужилац има право својине на кп .., површине 1 м² која је по култури пољопривредно земљиште, кп .. површине 8 а 47 м² која је по култури пољопривредно земљиште и кп .. површине 1 а 69 м² која је по култури пољопривредно земљиште све уписано у лн .. КО ... и да се обавезе тужени да исто призна и омогући му упис права својине у јавним књигама. Ставом другим изреке, одлучено је да поводом овог спора свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 405/23 од 07.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на примену члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да тужилац има право својине на предметним парцелама по основу одржаја. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса. Ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање, при чему су одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева, засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права – Закона о основама својинскоправни односа. Указивање у ревизији на различиту судску праксу, не указује нужно на другачије исказан правни став, јер примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 10.12.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 9.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**